

Sygn. akt III KZ 74/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **Z. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 listopada 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w R. z dnia 21 września 2016 r., sygn. akt V Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistej kasacji skazanego,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2016 r. do Sądu Okręgowego w R. wpłynęło pismo Z. D. , które potraktowano jako osobistą kasację wraz z wnioskiem o wyznaczenie temu skazanemu obrońcy z urzędu dla postępowania kasacyjnego. Po uzupełnieniu braku formalnego powyższego wniosku, wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu, który złożył opinię o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji w niniejszej sprawie. O powyższym Sąd Okręgowy w R. poinformował Z.D., pouczając go przy tym, że przysługuje mu prawo do ustanowienia obrońcy z wyboru celem sporządzenia i wniesienia kasacji w terminie 30 dni od daty doręczenia mu tegoż pouczenia. Pomimo tego, Z. D. nie złożył we wskazanym terminie kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę z wyboru. W związku z powyższym, wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 21 września 2016 r., odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistej skargi.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył Z.D. Wskazał w nim, że

sporządzona przez obrońcę wyznaczonego mu z urzędu opinia jest „dalece niezadawalająca”, a przy tym Sądy orzekające w prawomocnie zakończonym procesie dopuściły się jego zdaniem szeregu uchybień. Z. D. podał również, że nie popełnił przypisanych mu prawomocnie przestępstw. W konkluzji skarżący wniósł o „wnikliwe i bardzo skrupulatne przeanalizowanie jego sprawy”.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie niezasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione. W pełni prawidłowo odmówiono bowiem przyjęcia osobistej kasacji skazanego.

Przepis art. 526 § 2 k.p.k. wyraźnie stanowi, że kasacja stron powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika. W sprawie niniejszej, wobec treści opinii obrońcy wyznaczonego z urzędu o braku podstaw prawnych do sporządzenia i wniesienia kasacji, prawidłowo poinformowano Z. D. o stanowisku zawartym w tej opinii i pouczone o przysługującym mu prawie do ustanowienia obrońcy z wyboru celem sporządzenia i wniesienia tej skargi w terminie 30 dni od doręczenia powyższej opinii wraz z pouczeniem (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 lutego 2002 r., III KZ 87/01, LEX nr 51806, z dnia 6 maja 2008 r., II KZ 16/08, LEX nr 393947, czy z dnia 18 listopada 2009 r., II KZ 54/09, LEX nr 533584). Powyższe pouczenie skazany odebrał w dniu 4 sierpnia 2016 r. Pomimo tego we wskazanym 30-dniowym terminie do Sądu Okręgowego w R. nie wpłynęła kasacja sporządzona i podpisana przez obrońcę skazanego z wyboru. Dlatego też zaskarżonym zarządzeniem w pełni prawidłowo odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanego.

Oceny tej nie może zmienić wniesione obecnie przez skarżącego zażalenie i podawana w nim argumentacja. Wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu nie ma bowiem na celu zaspokojenia jego oczekiwań związanych z wniesieniem kasacji, lecz spowodowanie, aby fachowy podmiot rozważył, czy *in concreto* wystąpiły podstawy do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zapewnienie skazanemu pomocy prawnej z urzędu nie musi więc w każdym wypadku oznaczać sporządzenia i wniesienia kasacji w jego sprawie. Pomoc ta – jak w sprawie niniejszej - może zostać zrealizowana także poprzez sporządzenie przez takiego obrońcę opinii o braku podstaw do sporządzenia kasacji, gdy takowych on się nie

dopatruje. Zauważyć tu przy tym trzeba, że podstawy kasacji są ściśle, i stosunkowo wąsko określone przepisami prawa procesowego. W sprawie tej nie stwierdzono przy tym, aby wyznaczony z urzędu obrońca niewłaściwie zrealizował nałożone nań obowiązki procesowe. Po zapoznaniu się z aktami sprawy sporządził on bowiem obszerną opinię, którą złożył następnie Sądowi Okręgowemu w R.

Nie można też zapominać, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku objętego domniemaniem prawidłowości przyjętych w nim ustaleń faktycznych. Podnoszenie obecnie w zażaleniu, że doszło do rzekomych uchybień w procedowaniu Sądów orzekających w prawomocnie zakończonym procesie oraz wskazywanie przez skarżącego, że nie popełnił przypisanych mu przestępstw nie może przynieść zakładanego przez niego efektu. Okoliczności te w żadnej mierze nie podważają bowiem prawidłowości zaskarżonego zarządzenia.

Mając na uwadze wcześniejsze wywody, zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia osobiście sporządzonej i podpisanej przez skazanego kasacji jest prawidłowe w następstwie uznania, że to pismo procesowe dotknięte jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie mu biegu. Jako że zarządzenie to wydano zgodnie z prawem, Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.